

MINISTERSTWO
GOSPODARKI MORSKIEJ
I ŻEGLUGI ŚRÓDLĄDOWEJ

Podsekretarz Stanu
Grzegorz Witkowski

(BM) WPR.054.131.2017.PJ

A. Płusek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 11.07.17 zał.
nr. 3838 podpis. D-Z

Stanowi Panie Marszałku!

KANCELARIA SENATU
Kancelaria Ogólna
10.07.2017
Wpl. Nr dz. 85W 37M

KABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 10.07.2017
nr. 37M podpis. WJ

Warszawa, dn. 07.07.2017 r.

Pan
Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu RP

w odpowiedzi na oświadczenie Pana Senatora Roberta Dowhana, złożone na 42 posiedzeniu Senatu RP w dniu 01.06.2017 r. w sprawie planowanej w resorcie gospodarki morskiej i żeglugi śródlądowej realokacji środków w ramach *Programu Operacyjnego „Rybnictwo i Morze”*, uprzejmie wyjaśniam, co następuje:

Trudno nie zgodzić się z poglądem, iż chów i hodowla ryb stanowi kluczowy element sektora żywnościowego. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż jako ogniwo wielu ekosystemów powinno być nadal wspierane.

Opracowanie planów dot. rezygnacji z działania *Akwakultura świadcząca usługi środowiskowe* poprzedziła wielomiesięczna analiza potrzeb poszczególnych gałęzi sektora (rybołówstwo morskie, rybactwo śródlądowe, przetwórstwo). Na podstawie doświadczeń z poprzedniej perspektywy finansowej dokonano gruntownej analizy wpływu rekompensat na rentowność tradycyjnych gospodarstw rybackich. W wyniku powyższego uznano, iż pomoc finansowa oparta na systemie rekompensat zmniejsza rentowność gospodarstw akwakultury o blisko 20%. Środki publiczne zamiast zwiększyć przychody gospodarstw karpionych, zwiększając jednocześnie ich zdolności inwestycyjne, spowodowały spadek cen karpia i zmniejszenie wydajności produkcji do poziomu ledwie rekompensującego koszty produkcji. Z chwilą gdy wypłata rekompensat ustala, gospodarstwa karpione zaczynają znowu konkurować o rynek i sprzedają swoje produkty po cenach zapewniających im dodatni wynik finansowy. Ponadto, na podstawie otrzymanych wyników uznano, iż przychód gospodarstw rybackich powinien być generowany przede wszystkim ze sprzedaży ryb konsumpcyjnych oraz materiału zarybieniowego i obsadowego, a wzrost obrotów powinien być generowany poprzez działania inwestycyjne, obsługę turystyki wędkarskiej, agroturystyki oraz świadczenia usług wyspecjalizowanych np. restauratorskich, melioracyjnych i doradczych (wielofunkcyjność) wprowadzanych dzięki aktywizacji osób i menadżerów odpowiedzialnych za funkcjonowanie gospodarstw.

Plany dot. przesunięcia środków finansowych, przeznaczonych na realizację działania *Akwakultura świadcząca usługi środowiskowe* na rzecz Priorytetu 1, w ramach którego dowartościowane zostaną

działania związane z ochroną środowiska, szeroko pojętym różnicowaniem działalności oraz rozbudową i modernizacją miejsc wyładunku produktów rybołówstwa, podyktowane jest faktem, iż stan zasobów w Morzu Bałtyckim już od kilku lat ulega stałemu pogorszeniu, co podkreślane jest na forum Unii Europejskiej. Skutkiem powyższego jest rokroczne pomniejszanie narodowych kwot połowowych dorsza. Niestabilny stan zasobów, jak również niskie ceny rynkowe produktów rybołówstwa, wynikające ze złej kondycji poławianych ryb powodują, że coraz częściej działalność rybacka staje się nierentowna. Wykonujące ją podmioty zmuszone są do ograniczania swojej aktywności połowowej z uwagi na brak jej ekonomicznego uzasadnienia. Problem ten zauważalny jest szczególnie w ostatnich latach w odniesieniu do małych, rodzinnych gospodarstw rybackich poławiających w strefie przybrzeżnej, dla których tradycyjnie poławianym gatunkiem jest m.in. dorsz. Jednocześnie, sukcesywne pogarszanie się stanu środowiska morskiego, stanowiące efekt negatywnych skutków zmian klimatu, wymaga podjęcia natychmiastowych działań w zakresie całościowego zdiagnozowania przyczyn tych zjawisk oraz przeciwdziałania ich dalszemu rozwojowi.

Jednocześnie mogę zapewnić, iż podstawą prac nad realokacją środków finansowych nigdy nie było i nie jest zahamowanie produkcji karpia, a wręcz przeciwnie – wzrost jego produkcji i zapewnienie takich cen zbytu, które gwarantowałyby rzeczywistą rentowność gospodarstw karpionych.

Ponadto, planowana realokacja środków nie oznacza, iż rybnictwo śródlądowe będzie pozbawione jakiegokolwiek wsparcia. Nadal w ramach Priorytetu 2 *Programu Operacyjnego „Rybnictwo i Morze”* pomocą finansową objęte będą działania takie jak: modernizacja gospodarstw, zakup usług z zakresu zarządzania, zastępstw i doradztwa, inwestycje produkcyjne, promowanie kapitału ludzkiego, tworzenie sieci kontaktów, czy też ubezpieczenia zasobów. Łączna alokacja środków przewidziana na realizację ww. działań, adresowana do gospodarstw rybnictwa śródlądowego wynosi ponad 166 mln euro.

W tym miejscu pragnę poinformować, że w skutek dużego społecznego zainteresowania proponowanymi zmianami, a zwłaszcza wysokością planowanych do realokacji środków, przedstawiciele Ministerstwa Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej odbywają szereg spotkań z reprezentantami akwakultury karpionej. Prowadzone są rozmowy z hodowcami zarówno w gmachu ministerstwa, jak i w terenie. Odwiedzane są obiekty chowu i hodowli celem zapoznania się z bieżącymi potrzebami tej części sektora rybnictwa.

Jestem przekonany, że odbyte spotkania zaowocują wypracowaniem kompromisowych rozwiązań, możliwie w pełni uwzględniających interesy wszystkich stron dialogu społecznego.

Z poważaniem

Podsekretarz Stanu
G. Witkowski
Grzegorz Witkowski